

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010886
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712010886.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 22. apríla 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 8. 10. 2014, sp. zn. 4T 232/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 8. 10. 2014, sp. zn. 4T 232/2012 bol obž. Q. F. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pre skutok, ktorým mu bolo kladené za vinu, že v presne nezistenom čase v období od 8. 3. 2010 do 25. 3. 2010 spravidla v poobedňajších hodinách pred obecným úradom a na iných miestach obce Sielnica, okres Zvolen pod hrozbou fyzickej ujmy nútil maloletého Q. Z., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom W. č. XXX, k vydaniu finančných prostriedkov vo výške 60,00 €, lebo inak ho zavezie na Brestovú, odkiaľ po vyzlečení tento pôjde pešo domov, na základe čoho mu maloletý Q. Z. z dôvodu obavy o svoje zdravie postupne na dvakrát odovzdal celkovo 40,00 € a ako zálohu za zvyšných 20,00 € mu odovzdal mobilný telefón značky Sony Ericsson K 510 i, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXX a tri darčekové poukážky v celkovej hodnote 18,00 €, čím takto obvinený svojim konaním spôsobil rodičom maloletého Q. Z. a to O. Z., nar. XX. X. XXXX v Z. a Q. Z., nar. X. X. XXXX v Z., obaja trvale bytom W. č. XXX škodu vo výške 78,00 €.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodení O. Z. a Q. Z. so svojim nárokom na náhradu škody odkázali na občianskosúdne konanie.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil prvostupňový súd tým, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo rozptýliť pochybnosti súdu o skutkových okolnostiach a tak súd rozhodol v zmysle zásady „in dubio pro reo“ v pochybnostiach v prospech obžalovaného a tohto podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Rozsudok bol vyhlásený dňa 8. 10. 2014, pričom okresný prokurátor zahlásil odvolanie dňa 10. 10. 2014, pričom svoje odvolanie aj bližšie zdôvodnil. Poukazoval na to, že obžalovaný spáchanie skutku síce popieral, ale vykonaným dokazovaním, predovšetkým z výsluchu poškodeného Q. Z. a z výpovedí jeho rodičov O. Z. a Q. Z., st. bolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako je to rozvedené v jeho obžalobe. Pokiaľ súd namietal v konaní pochybenie orgánov prípravného konania, keď zápisnica o výsluchu svedka B. W. zo dňa 18. 4. 2012 bola súdu predložená až 30. 9. 2014, bolo to z dôvodu administratívneho pochybenia a opomenutím vyšetrovateľa, že túto zápisnicu nezažurnalizoval do spisu. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie s právnym názorom, aby bol obžalovaný uznaný za vinného.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu k odvolaniu okresného prokurátora uviedol, že výpoveď maloletého poškodeného je nevieryhodná, pretože tento menil svoje výpovede, čo sa týka počtu osôb, ktoré ho mali vydierať, keď potom uvádzal, že peniaze potreboval na drogy, ktoré mal zabezpečovať V. J.. Taktiež sa vyskytli pochybenia zo strany orgánov prípravného konania, keď neboli zažurnalizované všetky výpovede svedkov, ktorí mali byť vypočutí v prípravnom konaní, podľa jeho názoru, je rozsudok okresného súdu v súlade so zákonom a navrhol odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe dôsledne zistenom skutkovom stave, keď vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré mohol vykonať a tieto vyhodnotil v zmysle zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Okresný prokurátor podal na Q. F. obžalobu dňa 3. 12. 2012 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obž. Q. F., poškodený mal. Q. Z., jeho rodičia poškodení O. Z. a Q. Z., st., svedkovia V. D., I. D., P. O., X. O., H. O., znalkyňa V. Q. Z., prečítané boli znalecké posudky, zápisnice o výsluchu svedkov so súhlasom oprávnených strán a prečítané boli aj listinné dôkazy.

Pokiaľ ide o vykonané dôkazy, obž. Q. F. na hlavnom pojednávaní prehlásil, že sa necíti byť vinným, pričom túto obranu prednášal už v prípravnom konaní. Podľa jeho názoru všetko bol výmysel v tom čase mladistvého, ktorý predával rôzne veci, ktoré patrili rodičom mladistvého z dôvodu, že bral drogy, mal viac konfliktov a predajom si zadovažoval prostriedky na drogy.

Obžalovaný však bol tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní usvedčovaný výpoveďou poškodeného mal. Q. Z., ktorý popisoval, že v kritickom období ho obžalovaný pod hrozbou fyzickej ujmy nútil, aby mu vydal 60,00 eur, lebo ináč ho autom odvezie na Brestovú a potom pôjde pešo domov, takže mu maloletý odovzdal celkovo 40,- eur, 20,- eur, mobilný telefón. Maloletý potvrdil, že pred skutkom užíval drogy, psychiatricky sa liečil, mal problémy so školskou dochádzkou a bol v reedukačnom domove. Sám maloletý pripustil rozpory vo svojich výpovediach voči prípravnému konaniu, ktoré sa snažil potom vysvetliť.

Rodičia maloletého O. Z. a Q. Z. v podstate len opisovali, čo im zmizlo z ich domu, keď uvádzali, že to boli jednak finančné prostriedky, darčkové poukážky, pričom ich syn tvrdil, že tie peniaze musel odovzdať Q. F., nakoľko tento sa mu vyhrážal.

Pokiaľ ide o výpovede ďalších svedkov ako V. D., I. D. a P. O. v podstate títo popisovali len skutočnosti a tvrdenia o tom, čo im poškodený hovoril, pričom samotní neboli svedkami priameho odovzdávania vecí.

Okresnému súdu nemožno uprieť, že by nevykonal všetky dostupné dôkazy, na základe ktorých by ustálil skutkový stav veci a vykonané dôkazy posúdil, keď dospel k tomu záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na jednej strane boli produkované dôkazy ako tvrdenie poškodeného a jeho rodičov o tom, že obžalovaný hrozbou násilia nútil maloletého, aby mu tento vydal určité veci, ktorými si chcel obžalovaný polepšiť, no na druhej strane boli produkované dôkazy, ktoré spochybňovali vieryhodnosť výpovede maloletého Q. Z.. Treba povedať, že boli produkované objektívne dôkazy, ako je znalecký posudok znalkyne v odbore psychológia V. Q. Z., V., ktorá bola navyše vypočutá a z jej záverov je zrejmé, že maloletý počas výsluchov bol nesústredený, mal problémy si spomenúť na niektoré skutočnosti, pričom medzery sa snažil zaplniť konštruovaním okolností, ktoré pravdepodobne nezažil. V znaleckom posudku znalkyňa uviedla, že u poškodeného Q. Z. výpovede majú nižšiu vieryhodnosť, keďže vzhľadom na disharmonický vývin a poruchy správania sa znižuje špecifická vieryhodnosť výpovedí a doslova klamstvom nazvala minimalizované konflikty s rodičmi kvôli

odcudzeným peniazom a poukážkam, pričom motívom mohla byť snaha získať od matky nejaké peniaze, pretože dostával minimálne vreckové 2,5 eur na týždeň.

Znalci z odboru zdravotníctva a farmácie - odvetvie psychiatria Q.. O. a Q.. Q. po vyšetrení poškodeného, v správaní zistili prítomné tendencie ku klamstvám a manipuláciám zvlášť v situáciách, ktoré pre obvineného vyznievajú ako nepriaznivé, javí sa u neho neochota akceptovať autoritu, tendencie vykresľovať sa v morálne lepšom svetle, k získavaniu nových zážitkov s čím súvisia tendencie k experimentovaniu s omamnými látkami. Taktiež je potrebné poukázať na správu Reedukačného centra v Hlohovci, ktorá sa nachádza v spise na č.l. 322-323, keď maloletý bol hospitalizovaný v centre od 10. 6. do 27. 6. 2012, pričom boli zistené tendencie ku klamstvu s afektom zúrivosti spojené s vydieraním.

S prihliadnutím na takéto závery nie je možné vinu obžalovaného Q. F. oprieť o výpovede mal. Q. Z.. Krajský súd sa stotožňuje nielen s právnymi závermi rozsudku okresného súdu, ale aj s jeho dôvodmi, keď okresný súd uviedol, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa stal skutok tak, ako to bolo uvedené v obžalobnom návrhu. Obžaloba vychádzala predovšetkým z tvrdenia poškodeného, bolo však konštatované, že vo výpovedi poškodeného existujú nezrovnalosti už len o tom, keď poškodený tvrdil, že obžalovaný ho bez akéhokoľvek dôvodu zastavil, nútil ho k vydaniu finančných prostriedkov v sume 100,- eur, pričom poškodený mu vydal 20,- eur, ktoré zobral rodičom a tvrdil, že tieto peniaze si zapožičal od svedka D., aby peniaze rodičom vrátil. V návaznosti na to mal zobrať rodičom ďalších 20,- eur a tieto odovzdať obžalovanému, nakoľko obžalovaný mal opätovne od neho žiadať peniaze s vyhrážkou, že ho odvezie na Brestovú a tam ho nechá a ďalej sa mu vyhrážal, že ho zbije. Poškodený taktiež tvrdil, že odovzdal obž. Q. F. mobilný telefón SONY Ericsson, ako aj tri poukážky na 18,- eur, ďalej tvrdil, že odovzdal obžalovanému mikrovlnnú rúru. Tvrdil, že tieto veci môžu dokázať aj svedkovia D. a W., pričom svedok D., keď bol vypočutý pred súdom, poprel túto skutočnosť, keď uviedol, že poškodený ho sám žiadal, aby to povedal jeho matke, lebo potreboval peniaze pre seba. Napriek úsiliu súdu sa svedka W. nepodarilo zabezpečiť na hlavné pojednávanie. Taktiež sú tu rozpory ohľadom priznania sa poškodeného svojej matke ohľadom zmiznutia mikrovlnnej rúry, ďalších osobných vecí maloletého, ktoré mal odovzdať iným kamarátom. Poškodený taktiež pozmenil výpoveď voči prípravnému konaniu, keď obžalovaný mal pýtať peniaze, pričom poškodený uviedol, že za peniaze mal zabezpečiť drogy pre svedka J.. Poškodený menil svoje výpovede, sám sa priznal, že to bolo z dôvodu, aby lepšie vyzeral pred rodičmi.

Na základe uvedeného nie je možné konštatovať, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe okresného prokurátora, keď sám maloletý poškodený spochybnil svoje tvrdenia, keď z výpovedí obžalovaného Q. F. jednak z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania žiadne takéto okolnosti nevyplývali. Taktiež z výpovedí svedkov V. D., I. D., P. O., X. O., H. O. a V. J. nevyplývali také skutočnosti, ktoré by naznačovali, že zo strany obžalovaného Q. F. došlo k vydieraniu poškodeného Q. Z..

Záverom možno konštatovať, že neboli produkované také dôkazy, ktoré by obž. Q. F. usvedčovali, že iného hrozbou násillia iného nútil, aby niečo konal a spáchal čin na chránenej osobe, na dieťati. Za tohto stavu bol potom postup okresného súdu v súlade so zákonom, keď podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného Q. F. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Keďže obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, správny je aj výrok ohľadom náhrady škody, keď podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených O. Z. a Q. Z., obidvaja trvale bytom W. XXX so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.